

[Handelsministeren.]

Efter min mening bør man følge kommissionen, når den ikke har ment at kunne tiltræde en sådan bestemmelse.

Kommissionen har ikke fulgt udvalgets forslag om at indføre forbud mod, at stats- og kommunalansatte driver næring som ejendomsmægler eller som ejendomshandler. Kommissionen er vel enig i, at forholdet kan være uheldigt, men da kun begrænsede grupper af offentligt ansatte personer har mulighed for at få forhåndskendskab til forhold, der kan være af betydning ved ejendomshandler, og som ikke er almindelig tilgængelige, foreslår kommissionen, at spørgsmålet afgøres efter tjenestemandsløvgivningen ligesom spørgsmålet om udstedelse af næringsbrev i øvrigt. Efter forslaget gives der hjemmel til administrativt at fastsætte et ubetinget forbud imod, at visse erhverv og stillinger forenes med virksomhed som ejendomsmægler eller ejendomshandler.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om bestemmelsen, hvorefter ejendomsmæglere og ejendomshandlere og disses medarbejdere ikke må udfærdige de til tinglysning bestemte dokumenter om overdragelse af fast ejendom. Dette forbud mod, at ejendomsmæglere og ejendomshandlere udfærdiger skøder, gælder allerede i dag, men er fastsat administrativt med hjemmel i næringsloven, men foreslås nu optaget i loven. Forbuddet kan måske se mærkeligt ud, når alle andre personer godt må skrive skøder. Begrundelsen for forbuddet er imidlertid, at de juridiske kundskaber, som kræves til ejendomsmæglerprøven, ikke kan anses for tilstrækkelige til den forsvarlige udfærdigelse af skøder, men at publikum gennem beskikkelsen kunne få den opfattelse, at disse folk skulle være i besiddelse af de kvalifikationer, der var nødvendige for at yde juridisk bistand hertil. Der foreslås en udvidelse af forbuddet til også at omfatte medarbejdere hos ejendomsmæglere eller ejendomshandlere. Dette er for at hindre omgåelse af forbuddet, idet det i praksis er sket, at en ejendomsmægler har ladet sin assistent skrive skøder.

Efter at det særlige udvalg har afgivet beretning til næringslovskommissionen, har Dansk Ejendomsmæglerforening underhånden over for handelsministeriet rejst spørgsmål om at få indført en ordning, således at der for ejendomsmæglere indføres tvungent

medlemskab af Dansk Ejendomsmæglerforening. Det er en ordning, der skulle svare til advokaternes tvungne medlemskab af Advokatsamfundet. Jeg har imidlertid ikke ment at kunne fremsætte forslag herom, og jeg henviser herved til mine bemærkninger i forbindelse med forslaget til lov om statsautoriserede revisorer, idet også de statsautoriserede revisorer havde ønsket tvungent medlemskab af Foreningen af statsautoriserede Revisorer, et ønske, som heller ikke imødekommes efter forslaget.

Dansk Ejendomsmæglerforening har endvidere foreslået, at der til sikring af klienterne gives ejendomsmæglerne samme ret og pligt som advokaterne til at sikre klienternes midler ved oprettelse af klientkonto. Heller ikke dette har jeg ment at burde stille forslag om, idet det vel ikke er almindeligt, at ejendomsmæglerne ligger inde med betydelige beløb for deres klienter, og når det er tilfældet, vil det oftest være beløb, der ikke hidrører fra den del af deres virksomhed, som ejendomsmæglerne og ejendomshandlerne har eneret til, men fra deres virksomhed med f. eks. ejendomsadministration og prioritering, og for sådan virksomhed er der ikke eneret.

Efter min opfattelse vil disse spørgsmål kunne løses ved, at der administrativt fastsættes strengere regler for ejendomsmægleres virksomhed i medfør af den hjemmel, som findes i lovforslaget. Hvis denne hjemmel skulle vise sig ikke at være tilstrækkelig, må spørgsmålet om skærpede bestemmelser for at sikre publikum tages op i en bredere sammenhæng.

I min gennemgang kommer jeg nu til *forslag til lov om dispachører*.

For tiden er der her i landet kun 6 dispachører, og af denne grund er det måske et af de erhverv, der kunne være mindst grund til at give bestemmelser for i en selvstændig lov. Imidlertid er det helt klart, at bestemmelser om dispachører ikke vil høre hjemme i en næringslov af karakter som det fremsatte forslag hertil. En anden mulighed ville være at optage bestemmelser om dispachører i søloven, hvilket man efter det for mig oplyste overvejer i Norge, men jeg har dog ikke ment at kunne fremsætte forslag herom. I det udvalg, der er nedsat til revision af søloven, har dette spørgsmål været